

[iPad 2 - rutiinne versiooniuuendus või suur samm edasi?](#)

13 aastat tagasi Autor: [Kristjan Karmo](#)

([Arvutimaailm 6/11](#))

Kui Steve Jobs mullu jaanuaris iPadi esimest korda maailmale näitas, jäin kohe uskuma. Tõepoolest, pisike ja mugav tahvel, mis ei üritagi dubleerida laua- või rüperaali funktsionaalsust, nagu seni ebaõnnestunult tehtud. Aga iPad 2? Mis selles veel erilist on?

Kujutasin esimese iPadi puhul ette, kuidas selline vidin minu ellu ideaalselt sobiks: hommikusöögi kõrvale uudiste lugemiseks või õhtuti teleka ees vedeledes taustainfo otsimiseks (meie kommertskanalid ju lõputiitreid ei näita) on süler kuidagi kohmakas.

Telefoni pisikest ekraani ei jaksa jällegi kaua lugeda, väsitab silmad ära. Seega, tõepoolest, tahvelarvuti jaoks oli aeg küps ja müüginumbridki räägivad enda eest: Apple tabas naelapea pihta.

See oli siis. Kerime aasta ja 2 kuud edasi, Jobs esitles järjekordset uudistoodet, mina aga kehitasin õlgu. Mis selles siis nüüd nii erilist oli? Jah, ta on veidi väiksem, grammike kiirem, varustatud kaamerateaga... aga midagi revolutsioonilist ju ei ole.

Teisalt, kas peakski? Nagu ameerika vanasõna ütleb: "If it ain't broke, don't fix it!" (vabatoelkes "Ära paranda toimivat masinat!"). Nii ongi Apple oma tahvli teise põlvkonna lihtsalt hästi natuke esimesest parema teinud. Müügieudu, vähemalt turuosa, ei paista kuskilt otsast kahanevat.

Mis siis täpsemalt esimesest põlvkonnast erineb? Ekraan on sama, operatsioonisüsteem ka. Sellega sarnasused piirduvadki. Korpus on dieedile pandud, olles eelkäijast väiksem ja kergem. Protsessor (ühe tuuma asemel kaks) on Apple'i väitel 3x kiirem, graafika poolel pidavat vahe lausa üheksakordne olema. Reaalselt jääb erinevus küll 3...7 kanti, kuid omajagu muljetavaldav on see ikkagi. Eriti arvestades, et ka eelmises numbris vaadeldud Xoom jääb pea kõigis jõudlustestides alla.

Kui iPad 2 mulle testimiseks usaldati, ununes õhinas laadija kaasa võtta. "Pole hullu," mõtlesin, kuna Apple'i toodete pistikud on juba mõnda aega ühesugused olnud ja iPod Touch kodus olemas. Juhet tahvli külge ühendades selgus aga ebameeldiv üllatus: "Not charging" (ehk "ei lae"), ütles seade. Selgus, et iPad ongi janune ja vajab laadimiseks pisut rohkem särtsu, kui vana MacBooki USB välja raatsib anda. Lisaks suurtele vajadustele on tegu ka pisut valeliku seadmega: tegelikult suudab ta end ka sellest vähesest voolust hommikuks kenasti täis imeda.

App Store on võrreldes Android Marketiga natuke selgem, samas on esimest korda kasutades ebamugavam kõiki vajalikke programme paigaldada, kuna iga uue installatsiooniga visatakse kasutaja poest välja peaeekraanile. Ja Apple'i kiiksud sellega ei piirdu: puudub Flashi tugi, ilma iTunesi abita kuigi kaugemale ei jõua (nt opsüsteemi uuendusteks on see ainus võimalus). Jah, muidugi võib ta ju "vangist välja" murda (jailbreaking), aga ka see võib endaga komplikatsioone kaasa tuua.

Igapäevasteks toiminguteks - nagu veebis surfamine, uudiste lugemine ja kalendri haldamine - on tegu pea ideaalse tööriistaga. "Sekretäritest" (ehk ülesanne "vaata kalendrist mu järgmise kolmapäeva lõunaplaane") võttis ka seekord alla minuti, kusjuures katsejänesel puudus varasem märkimisväärne kogemus puutetundliku ekraaniga.

Minu jaoks on otsus lihtne: ma pean selle vidina endale saama. Ja seda mitte kontori peal kuulnud "Vau..." ohete pärast, vaid üheainsa rakenduse pärast: Flipboard teeb uudiste lugemise lihtsalt nii palju mõnusamaks.

KRISTJAN KARMO

- [Testid](#)
- [Tahvelarvutid](#)